Eric Vloeimans

Met zijn karakteristieke warme, melodieuze trompetgeluid laveert Eric Vloeimans moeiteloos tussen jazz, klassiek en pop. De onderscheidingen stapelen zich op: Boy Edgar Prijs, Bird Award, Gouden Notekraker, Elly Ameling Prijs en onlangs zijn zevende (!) Edison. Nu niet voor een samenwerkingsproject met andere musici, maar voor zijn hele oeuvre.

Op welk werk ben je het meest trots?
"Als ik het ene noem, doe ik het andere te kort, maar compositorisch ben ik het meest trots op het trompetconcert *Evensong* (2011) dat ik schreef met Martin Fondse en met diverse orkesten heb uitgevoerd."

Wat heb je gedaan tijdens de lockdown?
"Ik realiseerde me dat ik al dertig jaar alleen maar aan het rennen was. Ik heb mijn trompet weggelegd en ben in alle rust en vrijheid veel gaan schrijven. Voor mezelf, maar ook composities en arrangementen voor de blazers van Het Gelders Orkest, waarmee ik van 25 tot en met 28 maart een concerttour ga geven. Ook schrijf ik een nieuw programma met Juan Pablo Dobal en een project met Wils Holshauser, een Amerikaanse accordeonist die ik verschrikkelijk goed vind. Afgelopen september hadden we een tour in Amerika, maar die ging niet door. Verder ben ik bezig met een score voor de natuurfilm *Wild Port Of Europe*. O ja, we zijn verhuisd naar een 400 jaar oude boerderij, waarin er een hoop valt te klussen en te schilderen. Ik heb ook veel in de tuin gewerkt, gekookt en gemediteerd."

Je klinkt als een gelukkig mens.
"Iedereen is op zoek naar geluk. Zo'n prijs is hartstikke leuk, want het is een schouderklopje en zet je weer in de picture, maar het is de buitenkant. Als je je daarmee gaat identificeren, lijkt dat alsof het je geluk zou zijn. Geluk moet je eerst bij jezelf zoeken. Als je dat kunt delen met de juiste musici dienen mooie muzikale ontmoetingen zich op het juiste moment aan."

Cor Oliemeulen